

αφήνω

αφήνω, ρ. [<αρχ. αφήμι], αφήνω. **1.** κληροδοτώ: «ο πατέρας μου μ' άφησε ένα σπιτάκι στην εξοχή». **2.** χαρίζω: «έδωσε σε σας τόσα πράγματα, άφησε και σε μένα ένα ρολογάκι». **3α.** εγκαταλείπω, παρατώ κάποιον χωρίς προστασία: «άφησε την οικογένειά του για μια παρδαλή». (Λαϊκό τραγούδι: με **άφησε** μονάχο μου σ' αυτή τη ζήση, δε θα ξαναγυρίσει). **β.** εγκαταλείπω, παρατώ κάποιον ή κάτι σε κάποια κατάσταση: «καθώς έτρεχε ο οδηγός με ταχύτητα, χτύπησε τον πεζό και τον άφησε αβοήθητο στο δρόμο || χάλασε τ' αυτοκίνητό του και τ' άφησε στην ερημιά». (Λαϊκό τραγούδι: αν δεν πάψεις πια τις τρέλες σου, τις τόσες, θα σ' **αφήσω** σου το λέγω να το ξέρεις κι αν δε βάλουμε τα πράματα στη θέση τους συ θα κλαις, θα ξενυχτάς, θα υποφέρεις). **4.** (για δουλειές ή επιχειρήσεις), αποφέρω κέρδος: «η δουλειά αφήνει καλά λεφτά». **5.** (για εμπόρους) πουλώ φτηνά: «για σένα, επειδή σε συμπάθησα, θα τ' αφήσω πέντε χιλιάδες λιγότερο απ' την πραγματική τιμή του». **6.** (στη γλώσσα της αργκό, ιδίως για χρήματα) χάνω, ιδίως σε τυχερά παιχνίδια, στον τζόγο: «μόλις πήρε το μισθό του, πήγε και τον άφησε στον ιππόδρομο». (Λαϊκό τραγούδι: θα ρίξω πάλι μια ζαριά, ίσως τα οικονομήσω, ή θα τσακώσω την καλή ή όλα θα τ' **αφήσω**). **7.** στην προστακτ. αορ. **άσε**, πάψε, σταμάτα να μιλάς, γιατί δε γίνεσαι πιστευτός. (Λαϊκό τραγούδι: σε βαρέθηκα και σπάσε και τα μου 'πες σου 'πα **άσε**, όλο θα και θα και θα, σπάσε βρε παραμυθά). (Ακολουθούν 296 φρ.)

- άνεμος που δε σε βλάπτει, άφησέ τον να φυσάει, βλ. λ. [άνεμος](#).

- άσ' απάνω μου τη δουλειά ή άσ' τη δουλειά απάνω μου, βλ. λ. [δουλειά](#).

- άσ' αυτά τα σάπια! ή άσ' τα σάπια! βλ. λ. [σάπιος](#).

- άσ' αυτά του κώλου! βλ. λ. κώλος.

- άσ' τ' αστεία, βλ. λ. αστείο.

- άσ' τ' αυτά, βλ. λ. [αυτός](#).

- άσ' τα! απάντηση αποκαρδιωμένου ανθρώπου από τη ζωή του ή από την κακή πορεία των εργασιών του σε άτομο που του ρωτάει από ενδιαφέρον πώς πας ή πώς τα πας ή πώς πάει ή πώς πάνε τα πράγματα, και έχει την έννοια πως τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά. (Λαϊκό τραγούδι: **άσ' τα** φίλε, μη θυμίζεις την καταραμένη φτώχεια, φεύγει το καλοκαιράκι, μπαίνουνε τα πρωτοβρόχια).

- άσ' τα κόλπα, βλ. λ. κόλπο.

- άσ' τα λόγια, βλ. λ. [λόγος](#).

- άσ' τα λούσα, βλ. λ. λούσο.

- άσ' τα μα και μου, βλ. λ. μα.

- άσ' τα μα και ξεμά, βλ. λ. μα.

- άσ' τα να πάνε! βλ. λ. [πάω](#).

- άσ' τα να πάνε στ' ανάθεμα! βλ. λ. [ανάθεμα](#).

- άσ' τα να πάνε στα κομμάτια! βλ. λ. [κομμάτι](#).

- άσ' τα πάνε στα τσακίδια! βλ. λ. [τσακίδια](#).

- άσ' τα να πάνε στην ευχή! βλ. λ. [ευχή](#).

- άσ' τα να πάνε στην οργή! βλ. λ. [οργή](#).
- άσ' τα να πάνε στο δαίμονα! βλ. λ. [δαίμονας](#).
- άσ' τα να πάνε στο διάβολο! βλ. λ. [διάβολος](#).
- άσ' τα να πάνε στο καλό! βλ. λ. καλό.
- άσ' τα να πάνε στον κόρακα! βλ. λ. [κόρακας](#).
- άσ' τα παλαβά! βλ. λ. [παλαβός](#).
- άσ' τα λόγια τα πολλά ή άσ' τα πολλά λόγια, βλ. λ. [λόγος](#).
- άσ' τη θεωρία, βλ. λ. θεωρία.
- άσ' την κορόιδα βλ. λ. κορόιδα.
- άσ' την πλάκα, βλ. λ. πλάκα.
- άσ' το απάνω μου, βλ. λ. απάνω.
- άσ' το μωρέ τ' αρχίδι! βλ. λ. αρχίδι.
- άσ' το να κάθεται, βλ. λ. κάθομαι.
- άσ' το να πάει! βλ. λ. [πάει](#).
- άσ' το να πάει στ' ανάθεμα! βλ. λ. [ανάθεμα](#).
- άσ' το να πάει στα κομμάτια! βλ. λ. [κομμάτι](#).
- άσ' το να πάει στα τσακίδια! βλ. λ. [τσακίδια](#).
- άσ' το να πάει στην ευχή! βλ. λ. [ευχή](#).
- άσ' το να πάει στην οργή! βλ. λ. [οργή](#).
- άσ' το να πάει στο δαίμονα! βλ. λ. [δαίμονας](#).
- άσ' το να πάει στο διάβολο! βλ. λ. [διάβολος](#).
- άσ' το να πάει στο καλό! βλ. λ. [καλός](#).
- άσ' το να πάει στον κόρακα! βλ. λ. [κόρακας](#).
- άσ' το να πάει κατ' ανέμου! βλ. λ. [άνεμος](#).
- άσ' το παραμύθι, βλ. λ. [παραμύθι](#).
- άσ' τον απάνω μου, βλ. λ. απάνω.
- άσ' τον αυτόν, βλ. λ. [αυτός](#).
- άσ' τον να βουρλίζεται! βλ. λ. [βουρλίζομαι](#).

- άσ' τον να κουρεύεται! ή άσ' τον να πά(ει) να κουρεύεται! βλ. λ.κουρεύομαι·
- άσ' τον να λέει! βλ. λ. λέω·
- άσ' τον να πάει! βλ. συνηθέστ. άσ' τον να κουρεύεται(!)·
- άσ' τον να πάει στ' ανάθεμα! βλ. λ. [ανάθεμα](#)·
- άσ' τον να πάει στα κομμάτια! βλ. λ. [κομμάτι](#)·
- άσ' τον να πάει στα τσακίδια! βλ. λ. [τσακίδια](#)·
- άσ' τον να πάει στην ευχή! βλ. λ. [ευχή](#)·
- άσ' τον να πάει στην οργή! βλ. λ. [οργή](#)·
- άσ' τον να πάει στο δαίμονα! βλ. λ. [δαίμονας](#)·
- άσ' τον να πάει στο διάβολο! βλ. λ. [διάβολος](#)·
- άσ' τον να πάει στο καλό! βλ. λ. [καλός](#)·
- άσ' τον να πάει στον κόρακα! βλ. λ. [κόρακας](#)·
- άσ' τον να πάει κατ' ανέμου! βλ. λ. [άνεμος](#)·
- άσ' τον πρόλογο, βλ. λ. [πρόλογος](#)·
- άσε αυτά που ξέρεις! ή άσε εκείνα που ήξερες! βλ. λ. [ξέρω](#)·
- άσε μας ή άσε με, μη με ενοχλείς, μη γίνεσαι ενοχλητικός, πάψε, άφησέ με ήσυχο, φύγε από κοντά μου: «άσε με γιατί δεν είμαι καλά και θα ξεσπάσω απάνω σου». (Λαϊκό τραγούδι: **άσε με** στη βαθιά σκοτούρα και μην αρχίζεις τη μουρμούρα· κόφ' το γαζί μην το τραβούμε, σβήσε το φως να κοιμηθούμε). Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το ρε παιδάκι μου. Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του·
- άσε μας! ή άσε με! βλ. φρ. άσε ρε(!)·
- άσε μας ήσυχο! ή άσε με ήσυχο! βλ. λ. [ήσυχος](#)·
- άσε μας κάτω! ή άσε με κάτω! βλ. λ. [κάτω](#)·
- άσε μας μωρέ! ή άσε με μωρέ! έκφραση αδιαφορίας για κάτι που μας προτείνουν να κάνουμε: «θα 'θελα να πάρεις κι εσύ μέρος σ' αυτή τη δουλειά. -Άσε μας μωρέ!». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του·
- άσε με στην ησυχία μου! βλ. λ. [ησυχία](#)·
- άσε με στο χάλι μου ή άσε με στο κακό μου το χάλι ή άσε με στο μαύρο μου το χάλι ή άσε με στα χάλια μου ή άσε με στα κακά μου τα χάλια ή άσε με στα μαύρα μου τα χάλια, βλ. λ. [χάλι](#)·
- άσε να σε χέσουνε κι αν σε πλύνουν, πες μου το, βλ. λ. πλένω·
- άσε που..., επιπλέον: «δε θέλω να κάνω παρέα μαζί του, γιατί μου είναι αντιπαθητικός, άσε που είναι και απατεώνας»·
- άσε ρε! ή άσε μας ρε! επιφών. έκπληξης, ειρωνείας, αμφισβήτησης, δυσπιστίας ή δυσαρέσκειας, ανάλογα με το

ύφος και τον τόνο της φωνής που λέγεται: «ο τάδε έγινε διευθυντής. -Άσε ρε, πώς τα κατάφερε! || ο τάδε βγήκε πρώτος στο τρέξιμο. -Άσε μας ρε, αυτός μέχρι να σηκώσει το δεξί του βρωμάει τ' αριστερό του! || αποφάσισα να σου δώσω τα δανεικά που μου ζήτησες. -Άσε ρε!». Πολλές φορές, το α του άσε, ακούγεται μακρόσυρτο: άασσε ρε(!) ·

- αυτά που ήξερες να τ' αφήσεις ή αυτά που ξέρεις να τ' αφήσεις, βλ. λ. [ξέρω](#)·
- αφήνει γέμι ή αφήνει γένια, βλ. λ. [γένι](#)·
- αφήνει μούσι ή αφήνει μούσια, βλ. λ. [μούσι](#)·
- αφήνει μουστάκι ή αφήνει μουστάκια, βλ. λ. [μουστάκι](#)·
- αφήνει να περάσει ο ελέφαντας και δείχνει το κουνούπι, βλ. λ. κουνούπι·
- αφήνει τίποτα; βλ. λ. [τίποτα](#)·
- αφήνουμε τη δουλειά μας και πάμε καλειά μας, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- αφήνω αβάντζο (κάποιον), βλ. λ. αβάντζο·
- αφήνω αέρια, βλ. λ. [αέρια](#)·
- αφήνω ακάλυπτο (κάποιον), βλ. λ. ακάλυπτος·
- αφήνω αμανάτι, βλ. λ. [αμανάτι](#)·
- αφήνω ανοιχτό λογαριασμό (με κάποιον) ή αφήνω ανοιχτούς λογαριασμούς (με κάποιον), βλ. λ. λογαριασμός·
- αφήνω γεια, βλ. λ. γεια·
- αφήνω δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- αφήνω ελεύθερο πεδίο, βλ. λ. [πεδίο](#)·
- αφήνω ελεύθερο τον εαυτό μου ή αφήνω τον εαυτό μου ελεύθερο, βλ. λ. [εαυτός](#)·
- αφήνω έναν (λίγο) αέρα, βλ. λ. αέρας·
- αφήνω εποχή, βλ. λ. εποχή·
- αφήνω κάβα, βλ. λ. κάβα·
- αφήνω κάγκελο, βλ. λ. κάγκελο·
- αφήνω καλάμι, βλ. λ. [καλάμι](#)·
- αφήνω καληνύχτα ή αφήνω την καληνύχτα μου (σε κάποιον ή σε κάποιους), βλ. λ. καληνύχτα·
- αφήνω καπάρο, βλ. λ. καπάρο·
- αφήνω κατά μέρος, βλ. λ. μέρος·
- αφήνω κενό, βλ. λ. κενός·

- αφήνω κέρδος, βλ. λ. κέρδος·
- αφήνω λάσκα, βλ. λ. λάσκα·
- αφήνω λάσκο, βλ. λ. [λάσκος](#)·
- αφήνω μαλλί ή αφήνω μαλλιά, βλ. λ. μαλλί·
- αφήνω μέρος, βλ. λ. μέρος·
- αφήνω μεσ' στη μέση, βλ. λ. [μέση](#)·
- αφήνω μια γεύση (σε κάποιον), βλ. λ. γεύση·
- αφήνω μια πορδή, βλ. λ. πορδή·
- αφήνω μπενετάδες, βλ. λ. μπενετάδα·
- αφήνω μπουκάλα, βλ. λ. μπουκάλα·
- αφήνω ντουφέκι, βλ. λ. ντουφέκι·
- αφήνω όνομα, βλ. λ. [όνομα](#)·
- αφήνω παξιμάδι, βλ. λ. παξιμάδι·
- αφήνω παραγγελιά, βλ. λ. παραγγελιά·
- αφήνω πιστόλι, βλ. λ. πιστόλι·
- αφήνω πίσω (μου), βλ. λ. πίσω·
- αφήνω σανό, βλ. λ. [σανός](#)·
- αφήνω στ' όνομα (κάποιου κάτι), βλ. λ. [όνομα](#)·
- αφήνω στα κρύα του λουτρού (κάποιον), βλ. λ. λουτρό·
- αφήνω στη θέση μου, βλ. λ. θέση·
- αφήνω στη μέση, βλ. λ. [μέση](#)·
- αφήνω στην άκρη, βλ. λ. άκρη·
- αφήνω στην μπάντα, βλ. λ. [μπάντα](#)·
- αφήνω στην τύχη του (κάποιον ή κάτι), βλ. λ. [τύχη](#)·
- αφήνω στο δρόμο (κάποιον), βλ. λ. [δρόμος](#)·
- αφήνω στο πόστο μου, βλ. λ. πόστο·
- αφήνω στον τόπο μου, βλ. λ. [τόπος](#)·
- αφήνω στους πέντε δρόμους, βλ. λ. [δρόμος](#)·

- αφήνω σύζυλο, βλ. λ. [σύζυλος](#).
- αφήνω τα πράγματα να πάρουν το δρόμο τους ή αφήνω τα πράγματα να τραβήξουν το δρόμο τους, βλ. λ. πρά(γ)μα·
- αφήνω τα προσχήματα, βλ. λ. [πρόσχημα](#).
- αφήνω τα σημάδια μου (κάπου ή σε κάποιον), βλ. λ. σημάδι·
- αφήνω τάμα, βλ. λ. τάμα·
- αφήνω τέντα, βλ. λ. τέντα·
- αφήνω τη γραμμή, βλ. λ. γραμμή·
- αφήνω τη γραμμή μου, βλ. λ. γραμμή·
- αφήνω τη ζωή, βλ. λ. ζωή·
- αφήνω τη σειρά, βλ. λ. σειρά·
- αφήνω τη σειρά μου, βλ. λ. σειρά·
- αφήνω τη στάμπα μου, βλ. λ. στάμπα·
- αφήνω την αράδα, βλ. λ. [αράδα](#).
- αφήνω την αράδα μου, βλ. λ. [αράδα](#).
- αφήνω την καρδιά μου να μιλήσει, βλ. λ. [καρδιά](#).
- αφήνω την κουβέντα στη μέση, βλ. λ. [κουβέντα](#).
- αφήνω την υπογραφή μου, βλ. λ. [υπογραφή](#).
- αφήνω το γάμο και πάω για πουρνάρια ή αφήνω το γάμο και πάω στα πουρνάρια, βλ. λ. γάμος·
- αφήνω το ελεύθερο, βλ. λ. [ελεύθερος](#).
- αφήνω το τιμόνι απ' τα χέρια μου, βλ. λ. τιμόνι·
- αφήνω τόγκα, βλ. λ. τόγκα·
- αφήνω τόπο, βλ. λ. [τόπος](#).
- αφήνω τσέτουλα, βλ. λ. τσέτουλα·
- αφήνω φέσι, βλ. λ. φέσι·
- αφήνω φήμη, βλ. λ. φήμη·
- αφήνω φλού, βλ. λ. φλου·
- αφήνω φλούδα, βλ. λ. [φλούδα](#).

- αφήνω χώρο, βλ. λ. [χώρος](#)·
- άφησαν το λύκο να φυλάει τα πρόβατα, βλ. λ. [λύκος](#)·
- άφησε να πέσει η υπογραφή του, βλ. λ. [υπογραφή](#)·
- άφησε τα κόκαλά του, βλ. λ. [κόκαλο](#)·
- άφησε τα κοκαλάκια του, βλ. λ. [κοκαλάκι](#)·
- άφησε την τελευταία του πνοή, βλ. λ. [πνοή](#)·
- αφήστε τα μίση κι αρχίστε το γαμήσι, βλ. λ. γαμήσι·
- βράσ' τα κι άσ' τα! βλ. λ. [βράζω](#)·
- βράσ' το κι άσ' το! βλ. λ. [βράζω](#)·
- βράσ' τον κι άσ' τον! βλ. λ. [βράζω](#)·
- γάιδαρο που δε σε βλάπτει, άφησέ τον να γκαρίζει, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·
- γάμησέ με κι άφησέ με! ή γάμησέ μας κι άφησέ μας! βλ. λ. [γαμώ](#)·
- γάμησέ τα κι άφησέ τα! βλ. λ. [γαμώ](#)·
- γάμησέ το κι άφησέ το! βλ. λ. [γαμώ](#)·
- γάμησε τον κι άφησέ τον! βλ. λ. [γαμώ](#)·
- δε θα τ' αφήσω να περάσει έτσι, βλ. λ. [έτσι](#)·
- δε μ' άφησε δεκάρα (τσακιστή), βλ. λ. [δεκάρα](#)·
- δε μ' άφησε δραχμή (τσακιστή), βλ. λ. [δραχμή](#)·
- δε μ' άφησε πεντάρα (τσακιστή), βλ. λ. [πεντάρα](#)·
- δε μ' άφησε φράγκο (τσακιστό), βλ. λ. [φράγκο](#)·
- δεν αφήνει άνθρωπο ν' αγιάσει, βλ. λ. [άνθρωπος](#)·
- δεν αφήνει δεκάρα (τσακιστή), βλ. λ. [δεκάρα](#)·
- δεν αφήνει δίφραγκο, βλ. λ. [δίφραγκο](#)·
- δεν αφήνει δραχμή (τσακιστή), βλ. λ. [δραχμή](#)·
- δεν αφήνει δραχμή για δραχμή, βλ. λ. [δραχμή](#)·
- δεν αφήνει δραχμή να πέσει κάτω, βλ. λ. [δραχμή](#)·
- δεν αφήνει έναν παρά, βλ. λ. [παράς](#)·
- δεν αφήνει κουβέντα να πέσει κάτω, βλ. λ. [κουβέντα](#)·

- δεν αφήνει ούτε θηλυκιά γάτα, βλ. λ. [γάτα](#).
- δεν αφήνει ούτε ψύλλο ακαλίγωτο, βλ. λ. [ψύλλος](#).
- δεν αφήνει πεντάρα (τσακιστή), βλ. λ. [πεντάρα](#).
- δεν αφήνει τίποτα, βλ. λ. [τίποτα](#).
- δεν αφήνει τίποτα να πέσει κάτω, βλ. λ. [τίποτα](#).
- δεν αφήνει τσεντέσιμο, βλ. λ. [τσεντέσιμο](#).
- δεν αφήνει φράγκο (τσακιστό), βλ. λ. [φράγκο](#).
- δεν αφήνεις τα κόλπα! βλ. λ. κόλπο.
- δεν αφήνεις τα λόγια! βλ. λ. [λόγος](#).
- δεν αφήνεις τα παλαβά! βλ. λ. [παλαβός](#).
- δεν αφήνεις τα σάπια! βλ. λ. [σάπιος](#).
- δεν αφήνεις τα τρελά σου! βλ. λ. τρελά.
- δεν αφήνεις τη θεωρία! βλ. λ. θεωρία.
- δεν αφήνεις το γάζωμα! βλ. λ. [γάζωμα](#).
- δεν αφήνεις το παραμύθι! βλ. λ. [παραμύθι](#).
- δεν αφήνεις το ψιλό γαζί! βλ. λ. [γαζί](#).
- δεν αφήνεις τον καλαματιανό! βλ. λ. [καλαματιανός](#).
- δεν αφήνεις τον καρσιλαμά! βλ. λ. [καρσιλαμάς](#).
- δεν αφήνεις τον πρόλογο! βλ. λ. [πρόλογος](#).
- δεν αφήνεις τον τσάμικο! βλ. λ. [τσάμικος](#).
- δεν άφησαν παρά τους τέσσερις τοίχους, βλ. λ. [τοίχος](#).
- δεν άφησε αγύριστο λιθάρι, βλ. λ. λιθάρι.
- δεν άφησε άντερο, βλ. λ. [άντερο](#).
- δεν άφησε κολυμπηθρόξυλο, βλ. λ. [κολυμπηθρόξυλο](#).
- δεν άφησε κουκούτσι, βλ. λ. κουκούτσι.
- δεν άφησε λέπι, βλ. λ. [λέπι](#).
- δεν άφησε πέτρα πάνω στην πέτρα, βλ. λ. [πέτρα](#).
- δεν άφησε πόρτα αχτύπητη, βλ. λ. πόρτα.

- δεν άφησε ρουθούνι, βλ. λ. ρουθούνι·
- δεν άφησε σάλιο, βλ. λ. σάλιο·
- δεν άφησε σπυρί, βλ. λ. σπυρί·
- δεν άφησε σταγόνα, βλ. λ. [σταγόνα](#)·
- δεν άφησε τίποτα όρθιο, βλ. λ. όρθιος·
- δεν άφησε φλούδα, βλ. λ. [φλούδα](#)·
- δεν τ' αφήνω απ' τα μάτια μου, βλ. λ. [μάτι](#)·
- δεν τον αφήνουν ν' αγιάσει οι διαβόλοι ή θέλει ν' αγιάσει, αλλά δεν τον αφήνουν οι διαβόλοι, βλ. λ. [διάβολος](#)·
- δεν τον αφήνω απ' τα μάτια μου, βλ. λ. [μάτι](#)·
- δεν τον αφήνω βήμα, βλ. λ. [βήμα](#)·
- δεν τον αφήνω να κάνει βήμα, βλ. λ. [βήμα](#)·
- δεν τον αφήνω (να σταθεί) σε χλωρό κλαρί (κλαδί), βλ. λ. [κλαρί](#)·
- δεν του άφησε (ούτε) τρίχα, βλ. λ. [τρίχα](#)·
- δρόμο παίρνει δρόμο αφήνει, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- είμαι άσ' τα να πάνε, βρίσκομαι σε άσχημη ψυχική, ψυχολογική ή οικονομική κατάσταση. Συνήθως απάντηση σε κάποιον που μας ρωτάει πώς είσαι ή πώς πας ή πώς τα πας·
- είναι άσ' τα να πάνε, βλ. φρ. άσ' τα να πάνε·
- είναι καιρός που μας άφησε, βλ. λ. [καιρός](#)·
- εκείνα που ήξερες να τ' αφήσεις ή εκείνα που ξέρεις να τ' αφήσεις, βλ. λ. [ξέρω](#)·
- η πουτάνα θέλει να κρυφτεί κι η χαρά δεν την αφήνει, βλ. λ. [πουτάνα](#)·
- θ' αφήσω εδώ τα κόκαλά μου, βλ. λ. [κόκαλο](#)·
- θ' αφήσω εδώ τα κόκαλά σου, βλ. λ. [κόκαλο](#)·
- θ' αφήσω εδώ τα κοκαλάκια μου, βλ. λ. [κοκαλάκι](#)·
- θέλω να γενώ καλόγερος να σώσω την ψυχή μου, μα δε μ' αφήνει ο διάβολος που 'χω μέσ' στο βρακί μου, βλ. λ. [διάβολος](#)·
- κάνει η πούτσα να κρυφτεί κι η χαρά δεν την αφήνει, βλ. λ. [πούτσα](#)·
- μ' αφήνει στο πόδι του (κάποιος), βλ. λ. πόδι·
- μ' αφήνουν αμανάτι, βλ. λ. [αμανάτι](#)·
- μ' αφήνουν απέξω ή μ' αφήνουν στην απέξω, βλ. λ. [απέξω](#)·

- μ' αφήνουν εκτός νυμφώνος ή μ' αφήνουν εκτός του νυμφώνος, βλ. λ. [νυμφώνας](#)·
- μ' αφήνουν έξω απ' το χορό, βλ. λ. χορός·
- μ' αφήνουν ξεκάρφωτο, βλ. λ. [ξεκάρφωτος](#)·
- μ' αφήνουν στον άσο, βλ. λ. άσος·
- μ' άφησε δρόμους, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- μ' άφησε με τη γλύκα ή μ' άφησε πάνω στη γλύκα, βλ. λ. [γλύκα](#)·
- μ' άφησε με τη γλύκα στο στόμα, βλ. λ. [γλύκα](#)·
- μ' άφησε με την ψωλή στο χέρι, βλ. λ. [ψωλή](#)·
- μ' άφησε με το καυλί στο χέρι, βλ. λ. [καυλί](#)·
- μ' άφησε με το πουλί στο χέρι, βλ. λ. [πουλί](#)·
- μ' άφησε με το στόμα ανοιχτό ή μ' άφησε μ' ανοιχτό το στόμα, βλ. λ. [στόμα](#)·
- μ' άφησε με τον πούτσο στο χέρι, βλ. λ. πούτσος·
- μ' άφησε μετέωρο, βλ. λ. [μετέωρος](#)·
- μ' άφησε νέτο (σκέτο), βλ. λ. [νέτος](#)·
- μ' άφησε σ' αναμμένα κάρβουνα, βλ. λ. κάρβουνο·
- μ' άφησε στο δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- μ' άφησε τόγκα, βλ. λ. τόνγκα·
- μάθε τέχνη κι άσ' τηνε κι αν πεινάσεις, πιάσ' τηνε ή μάθε τέχνη κι άσ' τηνε κι αν τη χρειαστείς, πιάσ' τηνε, βλ. λ. [τέχνη](#)·
- μας άφησε, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος πέθανε: «ο παππούς μας άφησε πριν από μια βδομάδα»·
- μας άφησε καιρό, βλ. λ. [καιρός](#)·
- μας άφησε χρόνους, βλ. λ. [χρόνος](#)·
- ν' αφήσεις αυτά που ξέρεις ή ν' αφήσεις εκείνα που ήξερες, βλ. λ. [ξέρω](#)·
- ν' αφήσεις τα πολλά πολλά, βλ. λ. [πολύς](#)·
- ο λόγος σου με χόρτασε και το ψωμί σου άσ' το, βλ. λ. [λόγος](#)·
- όποιος αφήνει το έργο του κι άλλες δουλειές γυρεύει, ο διάβολος στον κώλο του φασούλια μαγειρεύει, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- πάει καιρός που μας άφησε, βλ. λ. [καιρός](#)·
- σας την αφήνω, (με παιχτική διάθεση ανάμεσα σε φίλους) φεύγω, αποχωρώ: «παιδιά, πρέπει να φεύγω, γι' αυτό

σας την αφήνω». Το υπονοούμενο είναι την πούτσα, την ψωλή, για να έρθει από κάποιον η απάντηση, αρκετά μας την κρατούσες ή αρκετά μας την έπιανες με την έννοια άντε, καιρός ήταν να φύγεις, ή απλά μόνο ως ανταπόδοση του υπονοούμενου·

- σκυλί που δε σε βλάπτει, άφησέ το να γαβγίζει, βλ. λ. [σκυλί](#)·
- σου αφήνω ευχή και κατάρα, βλ. λ. [ευχή](#)·
- τι να πω και τι ν' αφήσω, βλ. λ. είπα·
- τον αφήνω άγαλμα, βλ. λ. άγαλμα·
- τον αφήνω αμανάτι, βλ. λ. [αμανάτι](#)·
- τον αφήνω αμανάτο, βλ. λ. αμανάτος·
- τον αφήνω δρόμους, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- τον αφήνω ελεύθερο, βλ. λ. [ελεύθερος](#)·
- τον αφήνω λάσκο, βλ. λ. [λάσκος](#)·
- τον αφήνω μάρμαρο, βλ. λ. [μάρμαρο](#)·
- τον αφήνω με τα μάτια ανοιχτά ή τον αφήνω μ' ανοιχτά τα μάτια, βλ. λ. [μάτι](#)·
- τον αφήνω με το στόμα ανοιχτό ή τον αφήνω μ' ανοιχτό το στόμα, βλ. λ. [στόμα](#)·
- τον αφήνω να λέει, βλ. λ. λέω·
- τον αφήνω νέτο σκέτο, βλ. λ. [νέτος](#)·
- τον αφήνω ξερό, βλ. λ. [ξερός](#)·
- τον αφήνω στο έλεος του Θεού, βλ. λ. έλεος·
- τον αφήνω στο πόδι μου, βλ. λ. πόδι·
- τον αφήνω σύξυλο, βλ. λ. [σύξυλος](#)·
- τον άφησα κόκαλο, βλ. λ. [κόκαλο](#)·
- τον άφησα σέκο, βλ. λ. [σέκος](#)·
- τον άφησαν με τα καλτσάκια, βλ. λ. [καλτσάκι](#)·
- τον άφησαν με το σώβρακο ή τον άφησαν με τα σώβρακα, βλ. λ. [σώβρακο](#)·
- τον άφησαν με τις κάλτσες, βλ. λ. [κάλτσα](#)·
- τον άφησαν με το πουκάμισο, βλ. λ. [πουκάμισο](#)·
- τον άφησαν νταντέλα, βλ. λ. νταντέλα·
- τον άφησαν ρέστο, βλ. λ. ρέστος·

- τον άφησαν τσιτσιδι, βλ. λ. [τσιτσιδι](#).
- τον άφησε επιτόπου, βλ. λ. [επιτόπου](#).
- τον άφησε στην ίδια τάξη, (για καθηγητές) βλ. λ. [τάξη](#).
- τον άφησε στην ίδια χρονιά, (για καθηγητές) βλ. λ. χρονιά.
- τον άφησε στον τόπο, βλ. λ. [τόπος](#).
- τον άφησε τέζα, βλ. λ. [τέζα](#).
- τον ζωντανό αγάπαγε και τα μνημόσυνα άσ' τα, βλ. λ. [μνημόσυνο](#).
- του αφήνω μακριά καλούμπα, βλ. λ. [καλούμπα](#).
- του αφήνω (το) δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#).
- χέσ' τα κι άσ' τα! βλ. λ. [χέζω](#).
- χέσ' το κι άσ' το! βλ. λ. [χέζω](#).
- χέσ' τον κι άσ' τον! βλ. λ. [χέζω](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας